

26 آبان ماه روز جهانی نوزاد نارس (17 نوامبر)

دوره نوزادی به عنوان دورانی زیر بنایی و مهم در رشد و تکامل هر فرد شناخته شده است. هر ساله حدود 15 میلیون نوزاد نارس در دنیا متولد می شوند که این رقم، معادل یک نوزاد از هر ده تولد است. در ایران آمار تقریبی تولد نوزادان نارس 12 درصد ذکر می شود. ولی با بهره گیری از تکنولوژی های پیشرفته، حتی نوزادان خیلی نارس نیز قابلیت زنده ماندن دارند، تولد نوزاد نارس ممکن است به علت مشکلاتی در جنین، مادر یا هر دو آن ها باشد.

نوزاد در داخل رحم به مدت 37 تا 40 هفته رشد می کند و هر نوزادی که قبل از پایان 37 هفته کامل بارداری (پیش از 36 هفته و 6 روز) از آخرین قاعدگی مادر متولد شود، به عنوان نوزاد نارس خوانده می شود. هر چه نوزاد سن حاملگی کمتری داشته باشد، احتمال بروز مشکلات پس از تولد برای او بیشتر است.

بیشتر نوزادانی که نارس متولد می شوند، به علت عدم تکامل سیستم های مختلف بدن، توانایی آن را ندارند که بیرون از رحم بدون حمایت زندگی کنند، به همین دلیل این نوزادان پس از تولد به بخش های مراقبت ویژه نوزادان یا بخش نوزادان منتقل می شوند و تا چندین روز یا حتی در برخی موارد تا چندین ماه در این بخش ها میمانند تا به تدریج سیستم های بدن کامل شده و بتوانند به خوبی تنفس کرده، تغذیه کنند و بدون حمایت رشد نمایند و آماده برای زندگی خارج رحمی شوند، اکثر شیرخواران نارس از نظر وزنی در سن 2 سالگی و از نظر دور سر در سن 3 سالگی، به همسن و سالان غیر نارس خود خواهند رسید.

آموزش به والدین و توانمندی سازی آنان در مراقبت از نوزاد بسیار مهم است. آنها باید بدانند نارس بودن، دلیل بیمار بودن نوزاد نیست، ولی معمولاً کارکرد دستگاه های مختلف بدن در این نوزادان تکامل کافی نداشته و برای تکامل بهتر، به زمان و مراقبت ویژه نیاز دارند. برای مراقبت از این نوزادان، باید از افراد آگاه، مشاوره و راهنمایی گرفت و به توصیه های آنان توجه کرد و آن ها را انجام داد.

امید است با انتقال آموزش های مناسب، مشاوره ی صحیح و توانمند نمودن والدین دارای نوزاد نارس، بتوانیم کمک موثری در جهت غلبه بر مشکلات این نوزادان برداریم و از پیامدهای ناخوشایند کوتاه مدت و بلند مدت ناشی از زایمان زود رس جلوگیری کنیم.